

MIJN GETUIGENIS EN BELIJDENIS

Bij deze neem ik de vrijheid om mezelf aan u voor te stellen, alhoewel het niet mijn levensdoel is om mezelf bekend te maken, maar Gods genade zoals het geopenbaard is door Zijn Zoon Jezus Christus, onze Verlosser en Heiland.

Ik ben geboren en getogen in Israël. Thuis had ik geen tekort aan liefde maar diep in mijn hart was ik op zoek naar de waarheid; naar de echte betekenis van het leven; op zoek naar God. Tijdens een verblijf in het zuiden van Israël mocht ik door Gods genade andere mensen ontmoeten die met mij het evangelie deelden. Het goede nieuws was: "Christus is de Messias"; "Hij is ook de Verlosser en Heiland en Hij stierf ook voor mijn zonden". Daar hoorde ik voor het eerst in mijn leven Gods plan van behoudenis. Toen pas begreep ik dat ook ik als Jood een Verlosser nodig had. **"Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want éénzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen."** (Romeinen 10:12)

Uit verder onderzoek in het zogenaamde Oude Testament, het profetische Woord aangaande de Messias Die komen zou, zag ik al heel snel dat Jezus Christus de beloofde Messias is. Een verdere uitleg over Gods werk en plan verduidelijkte mij dat Christus' dood aan het kruis zich niet alleen beperkt tot het verleden, maar dat Hij ook is opgestaan en dat geloof in Hem de enige weg is waardoor Joden en heidenen vandaag behouden kunnen worden, en Gods kinderen kunnen zijn. Op 21 - jarige leeftijd (1979) ben ik door Gods genade een kind van Hem geworden. De Bijbel is de basis van mijn geloof geworden en daar stel ik mijn vertrouwen op.

Ik weet dat mijn Verlosser leeft en ik verwacht Zijn verschijning elke dag, (I Thessalonicensen 4:13-18). Ik weet dat niemand mij kan scheiden van Gods liefde, ook niet mijn eigen zwakheden, tekortkomingen of ongeloof en met mijn gehele hart vertrouw ik Gods beloften in Romeinen 8:35-39 en II Timotheüs 2:11-13. Ik ben blij dat mijn rechtvaardigheid volkomen is in Jezus Christus en alleen door Hem, niet door religieuze werken maar alleen door Zijn genade. Ik dank God dat sinds ik behouden ben Hij mij dagelijks Zijn kracht en wijsheid geeft om Hem te dienen en alleen Hem te behagen.

Dov Avnon

Nieuwegein 26 januari 1995

HET ZALIGMAKENDE GENADE

DE VERSCHIJNING VAN GODS GENADE

Het volgende artikel geeft een aantal belangrijke punten weer van een preek die door deze schrijver in "Genade Bijbel Gemeente" te Nieuwegein werd gehouden. **"Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;"** (Titus 2:11-12).

U kunt in een gemeente naar verschillende preken luisteren. Er zijn gemeenten waar de nadruk op het Oude Testament wordt gelegd; bij andere gemeenten spelen de gaven van de Geest een grote rol. De verschijning van Gods genade is in feite een verplicht onderwerp, dat bij elke gemeente of kerk die zich Bijbelgetrouw noemt, behandeld zou moeten worden.

Gods genade is zaligmakend; de persoon die deze genade aanvaardt, mag zeker weten dat hij behouden is en eeuwig leven heeft. Hier in Nederland horen wij vaak dat mensen heel blij zijn als zij eindelijk weten dat zij Gods kinderen zijn. Deze ontdekking is op zich niet zo b_zonder. De prediking van het evangelie van Gods genade, tijdens de bedeling van Gods genade, gaat er van uit dat op het moment dat de persoon Christus aanneemt als persoonlijk Verlosser hij niet alleen een kind van God wordt, maar tegelijkertijd behouden is, eeuwig leven heeft en in Christus geheiligd is. (zie Rom. 8:15,16; Gal. 3:26; Ef. 1:5; I Kor. 15:1,2).

Het feit dat wij leren dat de zaligmakende genade verschenen is aan alle mensen zegt nog niet dat alle mensen behouden zullen worden. Het is duidelijk dat God dat wil (I Tim. 2:4), maar de verantwoordelijkheid van de mens om te geloven is een vast gegeven: **"Want de rechtvaardigheid Gods wordt erin geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven"** (Romeinen 1:17)

De waarheid dat de zaligmakende genade verschenen is aan alle mensen is ook het antwoord voor de talrijke kerken waarin de leer van de uitverkiezing nog steeds wordt verkondigd. Het is nu niet de bedoeling om dit onderwerp verder te belichten, maar laten wij niet vergeten dat in Nederland steeds meer mensen gaan

zien dat zij zelf een keuze moeten maken en Christus aannemen als hun persoonlijk Verlosser. Dat kunnen zij niet aan de leer of de dominee overlaten. **"En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt."** (Romeinen 8:30)

Zou iemand op grond van bovenstaande tekst kunnen beweren dat de Here hem niet geroepen heeft en dat hij daarom niet in staat is het evangelie aan te nemen? Deze conclusie is volstrekt onjuist, omdat de Schrift het tegendeel beweert.

"Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan de steen des aanstoots;" (Romeinen 9:32). **"Want de Schrift zegt: Een ieder, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden. Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen."** (Romeinen 10:11,12)

Een Hebreër uit de Hebreëen bekeert zich "En ik dank Hem, Die mij bekrachtigd heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij getrouw geacht heeft, mij in de bediening gesteld hebbende; Die te voren een godslasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied, daar ik het onwetend gedaan heb in mijn ongelovigheid. Doch de genade van onze Heere is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus. Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van wie ik de voornaamste ben." (I Timotheüs 1:12-15)

Het getuigenis van de apostel Paulus laat duidelijk zien dat zelfs een religieuze man, die dacht in geloof te zijn, Christus nodig heeft. Vanaf het moment dat Paulus Christus kende, kon hij ook zeggen dat hij te voren "... een godslasteraar was...". Paulus is ons voorbeeld geworden, o.a. door het feit dat hij als religieuze man, nederigheid van God moest leren om in een positie te komen waarin zijn traditie drek is geworden.

"Want wij zijn de besnijding, wij, die God in de Geest dienen, en in Christus Jezus roemen, en niet in het vlees betrouwen. Hoewel ik heb, dat ik ook in het vlees betrouwen mocht; indien iemand anders meent te betrouwen in het vlees, ik nog meer; Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël,

van de stam van Benjamin, een Hebreëer uit de Hebreëën, naar de wet een Farizeeër; Naar de ijver een vervolger der gemeente; naar de rechtvaardigheid, die in de wet is, zijnde onberispelijk. Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, gewis, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen."(Filippenzen 3:3-8)

Spreekt deze tekst alleen over degenen die uit de besnijdenis zijn? Nee! U kunt het ook anders invullen: "Want wij zij de katholieken, de protestanten, de baptisten, de hervormden of de gereformeerden enz. Het gaat er met name om of u God in de Geest dient of niet, en niet wat uw religieuze achtergrond mag zijn. **"Doch gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, indien tenminste de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe."** (Romeinen 8:9)"Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst." (Romeinen 12:1)

De verschijning van Gods genade heeft ook een ander aspect nl. **"CHRISTUS ONDER ONS"**. Veel mensen vinden het vanzelfsprekend dat Christus verkondigd wordt en dat behoudenis aan een ieder aangeboden wordt op basis van Zijn bloed. Dit komt omdat wij in een apart Bijbels tijdperk leven, nl. **"DE BEDELING VAN GODS GENADE"**. **"Aan wie God heeft willen bekend maken, welke de rijkdom der heerlijkheid van deze verborgenheid is onder de heidenen, welke is Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid."** (Kolossensen 1:27)

De student van het Woord weet dat er in het zogenaamde Oude Testament nooit sprake was van **"GOD ONDER HEIDENEN"**, buiten Israël, Gods volk, om. Maar nadat Israël, als natie, het Koninkrijk dat vele malen aangeboden werd, verworpen had, begon na de steniging van Stefanus, hun val. Deze omwenteling heeft er toe geleid dat God aan een nieuwe apostel een verborgen plan bekend gemaakt heeft, dat nu door de VAL van Israël, Christus onder de heidenen is. Met andere woorden een niet-Jood kan een relatie met God hebben buiten Israël om alleen op basis van Gods genade, door te geloven dat Christus stierf voor onze zonden en is opgestaan voor onze rechtvaardigheid.

Maar de waarheid dat **"Christus is onder u"** betekent niet alleen het

onderscheid maken tussen Gods plan met Israël en Zijn plan met de Gemeente die Zijn lichaam is! Deze waarheid is de basis en sleutel voor het ware geestelijke leven.

Er is nl. een groot verschil tussen de religieuze man en degene die geheiligd is in Christus. De eerste gelooft dat het gebouw waar hij samen met zijn geloofsgenoten bijeenkomt heilig is en hij zorgt dat het zo blijft. In de meeste gevallen beschouwd hij ook een bepaalde dag als heilig. Degene waar Christus in woont, zou moeten weten dat hij, nl. zijn lichaam, de tempel van God is, en hij moet zich eerst afvragen wat hij in Christus heeft i.p.v. te roemen in zijn religieuze afkomst. **"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in de Heere"** (I Korinthe 1:30,31).

HOOFDSTUK II

DE GENADE DIE ONS ONDERWIJST

Wat hebben de aanhangers van godsdiensten zoals Jodendom, Christendom en de Islam gemeenschappelijk? Zij vallen allemaal terug op een wet of stelsel van regels, als leidraad voor het onderwijzen van Gods wegen.

In dit opzicht is de Bijbelgelovige anders. Wij, van Genade Bijbel Stichting, zijn overtuigd, dat alleen de genade in staat is om een zondig persoon te leren: **"Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen. En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;"** (Titus 2:11,12).

In het algemeen geloven veel Bijbelgetrouwe mensen, dat behoudenis uitsluitend door genade, uit het geloof, verkregen wordt. Men vindt het echter wel moeilijk om te accepteren dat onder deze bedeling van genade, de GENADE ons ONDERWIJST en niet de wet van werken. De apostel Paulus schreef aan de Romeinen over de zwakheid van het vlees in relatie tot de geestelijkheid van de wet : **"Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleeselijk, verkocht onder de zonde."** (Romeinen 7:14)

DE TIJD VAN GENADE

Als wij schrijven over de genade, die onderwijst, bedoelen wij met name de bedeling van genade, of de brieven van de apostel Paulus die gericht zijn aan het lichaam van Christus, nl. Romeinen tot en met Filémon.

De tijd van genade begon bijna 2000 jaar geleden, maar is pas enige tijd later via de apostel Paulus aan de wereld bekendgemaakt. De boodschap van genade houdt in dat Christus voor onze zonden gestorven is en dat Hij op de derde dag voor onze rechtvaardigheid is opgestaan. Op basis van het kruis en de verzoening, die ontstond, kunnen wij in deze tijd spreken over genade, die onderwijst, omdat God het vraagstuk omtrent de vijandschap van de mens, in Christus heeft opgelost.

DE BASIS

"Wij zijn dan met Hem begraven, door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking van Zijn dood, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking van Zijn opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen." (Romeinen 6:4-6)

De basis voor de genade die onderwijst, is het kruis en het volbrachte werk van Christus daaraan. Zonder het kruis is dit onderwijs nutteloos. Wij kunnen om ons heen zien, dat waar veel nadruk gelegd wordt op de wet en de geboden, het kruis en de opstanding, als goed nieuws, niet aan de orde komt. In de bovengenoemde Schriften leren wij ten eerste dat wij met Hem begraven zijn door de doop. Op het moment dat Christus aan het kruis was, heeft Hij ook de oude mens, de natuur die wij van Adam geërfd hebben, op zich genomen (Romeinen 5:12).

Op grond daarvan leren wij "dat het lichaam der zonde is te niet gedaan", dat wij de zonde niet zouden dienen. Wat een waarheid! Terwijl helaas de religieuze mens door werken probeert de heerschappij van de zonde te overwinnen. De genade onderwijst ons dat de mens overwinnaar wordt over de zonde, door de Here Jezus Christus, door het geloof, (Romeinen 6:8). **"Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten van de zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, waartoe gij overgegeven zijt;"** (Romeinen 6:17).

Wij kunnen alleen God danken, dat Hij onze verstand heeft verlicht (Efeze 1:17) en dat wij bekend zijn geworden met de leer, die onze vrijheid in Christus behandelt. Niet de vrijheid om te doen wat wij willen, maar een vrijheid waarin wij de zonde niet hoeven te dienen. Aan de bovengenoemde Schrift kan de lezer zien, hoe belangrijk het is om onder het gehoor van gezonde leer te komen. Een leer die ons juist dichtbij het volbrachte werk brengt en niet andersom. De praktijk leert helaas anders. Veel mensen zijn nog verblind en niet van harte gehoorzaam aan de leer, zoals de apostel Paulus ons o.a. in Romeinen hoofdstuk 6 overgeleverd heeft.

DE VERKLARING

"Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft". (Galaten 2:20)

In het eerste gedeelte hebben wij gezien, dat het kruis en de opstanding de basis is van het evangelie van genade. Velen zien de bovengenoemde Schrift als een dagelijkse, na te streven, realiteit. Of als een waarheid die over het einde van het menselijke IK spreekt. De bovengenoemde Schrift is meer dan een na te streven waarheid. Het is een bemoedigend woord, waaruit wij leren, dat Christus Zich aan het kruis voor ons heeft overgegeven, en dat daardoor ons eigen ik niet meer leeft. Laten wij niet de conclusie trekken dat met ons eigen ik, onze wil bedoeld wordt. Beslist niet. Die hebben wij hard nodig. Nogmaals, het is de natuur, die wij van Adam hebben geërfd die gekruisigd is.

Maar ik leef toch? Ja, maar anders, ik word niet meer geleid en beheerst door een natuur die in vijandschap is met God, maar als nieuw schepsel, uit het geloof van Christus, Die voor mijn zonden is gestorven. **"Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus; door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld". (Galaten 6:14)**

Gelovigen spreken vaak over hun eigen ik. In de meeste gevallen gaat men zelf strijd voeren, om dat ik te doden. Ook hier biedt het onderwijs van Gods genade ons veel aan. In eerste instantie leert de apostel Paulus ons wat met die IK bedoeld wordt. Velen denken dat je als gelovige geen mening meer mag hebben of geen eigen plannen meer mag maken. Dit komt omdat men in het algemeen weinig inzicht heeft in de VOLMAAKTE WIL VAN GOD.

Wij danken God, Die ons het kruis als de ontmoetingsplaats heeft gegeven, waarin in eerste instantie de wereld (niet de aardbol, Efeze 2:1,2, Kolossensen 1:13), met zijn machten en heerschappijen, Efeze 6:11,12, voor mij tot een einde komt. Dit is de positie, die de gelovige in Christus heeft, maar is het andersom ook zo? Aan het kruis is ook ons IK, de natuur die in vijandschap met God was, gekruisigd. Ik weet dat Christus alles overwonnen heeft en daardoor ben ik ook in staat om alles te overwinnen.

ONZE VERANTWOORDELIJKHEID

"En stelt uw leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelf Gode, als uit de doden levend geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid." (Romeinen 6:13)

Sommigen zijn van mening dat degenen, die geloven dat behoudenis uitsluitend uit genade door het geloof verkregen wordt, alles te makkelijk nemen. Misschien lijkt het zo wanneer iemand alleen naar bijeenkomsten gaat en verder niets doet. Hier ontstaat het duidelijke verschil tussen christelijkheid en geestelijkheid.

Vanaf het moment dat wij Christus aanvaard hebben als onze persoonlijke Verlosser en weten dat wij één met Hem geworden zijn in Zijn dood en opstanding, begint het pas! Als geheiligde in Christus wordt de gelovige gevraagd een KEUS te maken. Geen keus voor Christus omdat dit al is gebeurd. De gelovige staat nu op een zgn. kruispunt met de vraag wat hij met zijn nieuwe leven gaat doen. Gaat hij zijn lichaam in de dienst der zonden stellen, of gaat hij als een nieuw, levend mens een leven leiden, dat God behaagt?

Het zal niet altijd meevallen en de strijd die het vlees tegen de geest voert, is soms hevig. Soms vallen wij ook terug, maar wij gaan, als het goed is, niet verder dan het punt waar wij onze keus hebben gemaakt, nl. om niet de zonde te dienen, maar God, en dat helpt ons om de strijd te overwinnen. We vergeten vaak dat wij ook gereedschap hebben gekregen om als overwinnaars uit de strijd te komen. **"En neemt de helm der zaligheid, en het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord". "Daarom danken wij ook God zonder ophouden, dat, toen gij het Woord der prediking van God van ons ontvangen hebt, gij dat aangenomen hebt, niet als der mensen woord, maar (gelijk het waarlijk is) als Gods Woord, dat ook werkt in u, die gelooft" "Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherp snijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten."** (Efeze 6:17, I Thessalonicensen 2:13; Hebreeën 4:12)

De Bijbel, Gods Woord, is ons belangrijkste wapen. De meeste gelovigen geven tegenwoordig vaak de voorkeur aan zingen of luisteren naar getuigenissen. Als iets te moeilijk is voor de gelovige, zegt hij vaak dat het toch maar een LEER is, een DOGMA.

De gelovige kan bidden en weet ook tot Wie hij moet bidden. Als het lezen van Gods Woord, luisteren is naar wat God te zeggen heeft, dan is bidden ons praten met God. Het is van groot belang Gods wil en plan in deze bedeling van genade goed te kennen, om een goede harmonie tussen het lezen in Gods Woord en ons gebedsleven te verkrijgen.

DE VERNIEUWING VAN ONZE GEDACHTEN

"Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag." (II Korinthe 4:16)

De Here heeft ons, in Zijn genade, ook het gereedschap gegeven waarmee wij voor Zijn glorie kunnen gaan leven. We kunnen aan de uitwendige mens, met de natuur die van Adam komt, op zich weinig veranderen. U zou natuurlijk een religieus uniform kunnen gaan dragen en doen alsof. Maar in werkelijkheid wordt de uitwendige mens daardoor niet veranderd. De mens bestaat uit geest, ziel en lichaam. Als de geest de bron van ons verstand is en het vermogen om dingen te overwegen, is de ziel de bron van ons gevoel en het lichaam is de dienaar van die beiden. Als u alleen het gevoel in uw leven laat heersen, dan zal het lichaam daaraan meewerken. Gaat u als mens dingen overwegen en daardoor uw gevoel beheersen, ook dan zal uw lichaam gehoor geven.

De inwendige mens wil graag God dienen (Romeinen 7:22). Zelfs de apostel Paulus, de grote religieuze man, kwam tot de ontdekking dat twee wetten in zijn lichaam heersten (Romeinen 7:19-24). Hij heeft de verlossing gevonden in de Here Jezus Christus (Romeinen 7:25,26). Vanaf het moment dat wij Christus hebben aangenomen als onze persoonlijke Verlosser, getuigt Gods Geest met onze geest, (Romeinen 8:16). De gelovige is dan pas in staat om vernieuwd te worden.

"En wordt deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God is". (Romeinen 12:2)"En dat gij zoudt vernieuwd worden in de geest van uw gemoed," (Efeze 4:23). Wat houdt vernieuwing precies in? Het Bijbelse antwoord is: de invloed die Gods Woord heeft op uw geest, ziel en lichaam,

"En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus" (I Thessalonicensen 5:23).

U kunt vaak op zo'n manier onderscheid maken tussen een vernieuwde Bijbelgelovige en degene, waarbij na jaren nog niets is veranderd in zijn leven. Een belangrijke voorwaarde voor vernieuwing is de rijkelijke inwoning van Gods Woord in ons leven (Efeze 3:16,17) nl. het lezen en bestuderen van Gods Woord, de Bijbel. Hoe vaak stort men zich niet in activiteiten, verheugd zich in bepaalde liederen, maar weet men de fundamentele Bijbelse waarheden, aangaande deze bedeling van genade, nog niet.

DE STRIJD

"En ik zeg: Wandelt door de Geest en volbrengt de begeerlijkheid van het vlees niet. Want het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet, wat gij wildet. Maar indien gij door de Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet." (Gal. 5:16-18)

Als iemand Christus als zijn persoonlijke Verlosser heeft aangenomen, komt er strijd. Aan de ene kant innerlijke strijd en aan de andere kant de strijd buiten, wanneer wij het evangelie van Gods genade gaan uitdragen. Laten wij niet vergeten dat het voor de VERNIEUWDE MENS OF DE VOLWASSENE IN CHRISTUS niet alleen geloven, maar ook LIJDEN is, (Filippensen 1:29). Wij zijn al overwinnaar door de positie die wij hebben in Christus. God heeft ons drie instrumenten gegeven om overwinnaars te blijven n.l. DE BIJBEL, HET GEBED EN DE GEMEENSCHAP MET MEDE GELOVIGEN. Door deze drie dingen te beoefenen, leert de gelovige wat geestelijke wandel is. Het resultaat volgt heel snel, hij is niet meer onder de WET! Welke WET? De wet van de zonde! Hij zondigt wel, maar de zonde heerst niet meer in zijn leven (Romeinen 6:11,12).

DE KRACHT VAN GODS WOORD

Geachte lezer, betekent Gods Woord voor u ook kracht, of is het alleen wegens uw Christelijke opvoeding dat u soms in de Bijbel kijkt?

"Om door genade onderwezen te kunnen worden moet u ook de tijd en de moeite nemen om Gods Woord te bestuderen". **"Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherpsnijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten."** (Hebreeën 4:12)

In een tijd waarin zoveel gelovigen klagen, dat zij geen kracht hebben, is de prediking van de Here Jezus Christus, naar de openbaring van het geheimenis, het antwoord (Romeinen 16:25). Doordat de gelovige het woord der waarheid recht gaat snijden, wordt de bedeling van genade hem heel duidelijk. Gods Woord wordt dan vanzelf een kracht. In de strijd tussen de inwendige en de uitwendige mens, kan alleen Gods Woord de overwinnende kracht leveren.

Tenslotte, Gods genade heeft verschillende aspecten: genade om behouden te worden, Efeze 2:8,9, genade als bedeling, genade als onderwijs en genade die krachtig werkt in de gelovige.

HOOFDSTUK III

DE GENADE EN ONZE HOOP DE VERSCHIJNING IN DE LUCHT (de opname van de Gemeente)

"Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus;" (Titus 2:13) De schrijver dezes was al enige tijd van plan om over het belangrijke onderwerp van "onze toekomstige hoop" te schrijven. In de laatste twee nummers van de "Genade Bijbel Kompas" is over Titus 2:11-13 geschreven. In dit nummer zal uitgebreid over de hoop van de Gemeente, "die zijn lichaam is", te lezen zijn.

De schrijver is, zoals voor sommigen al bekend is, als Jood in Israël geboren. Hij had geen hoop, omdat vragen over het bestaan van een God helemaal niet aan de orde waren. Het Jodendom op zich, kent een hoop nl. de opstanding uit de doden. Ook Joodse mensen, en met name de religieuze joden, geloven in de komst van de Messias.

"En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, en tot eeuwige afgrijzing." (Daniël 12:2, zie ook Handelingen 23:6 en 24:13-16) **"Verder zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken des hemels, als eens mensen Zoon, en Hij kwam tot de Oude van dagen, en zij deden Hem voor Deze naderen. En Hem werd gegeven heer-schappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natiën en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden".** (Daniël 7:13-14)

Veel mensen houden zich bezig met het onderwerp HOOP en vooral i.v.m. het eeuwige leven. Eigenlijk hebben bijna alle godsdiensten plaats in hun programma voor leven na de dood. In deze studie willen wij het in het bijzonder over de ware hoop van Gods kinderen in deze bedeling van genade hebben. Getrouwe Bijbel-gelovigen, geloven dat Christus werkelijk naar deze aarde zal terugkeren. Daarin onderscheiden zij zich van het groeiend aantal liberalen of humanisten binnen het zgn. Christendom, die niet in de werkelijke terugkomst van Christus gelooft. **"En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk op de dag dat Hij gestreden heeft, op de dag van de**

strijd. En Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft van de berg zal wijken naar het noorden, en de helft ervan naar het zuiden". (Zacharia 14:3,4) "En ik zag, en ziet, het Lam stond op de berg Sion, en met Hem honderd vier en veertig duizend, hebbende de Naam van Zijn Vader geschreven aan hun voorhoofden". (Openbaring 14:1)

Het Bijbelse geloof is voor velen dwaasheid, terwijl het voor ons de wijsheid van God is, (I Kor. 1:18). Is het een dwaasheid om in de opstanding uit de doden te geloven en in de werkelijke terugkomst van Christus naar deze aarde? Nee! De wereld, met al zijn wijsheid en talent, regeringen en commissies, is nog niet in staat de vrede op deze aarde te brengen. De Bijbelgelovigen vormen ook geen eenheid als het over onze toekomstverwachtingen gaat en dan is de verwarring nog groter.

Er leven verschillende gedachten onder de zgn. Bijbelgelovigen. Degenen die deze bedeling van genade, en de bediening van de apostel Paulus, niet onderscheiden, en dat is de meerderheid, verwachten de Here op de Olijfberg. In de praktijk komt het er op neer, dat hun aandacht eerder naar de woorden van de profeten in het Oude Testament of die van onze Here in de zgn. vier evangeliën gaat.

U kunt, als u tenminste veel mensen wilt benaderen, beter over de hoop van Israël spreken, dan over de hoop van de Gemeente.

Er zijn ook veel Bijbel-gelovigen, die het woord der waarheid rechtsnijden. Zij houden vast aan de hoop die de Gemeente heeft, en met name wat men "de opname van de Gemeente" noemt.

Is de "**OPNAME VAN DE GEMEENTE**" Bijbels? De term niet, maar de gebeurtenis wel. Paulus noemde het "de verschijning in de lucht". Het was onderdeel van de verkondiging van de bedeling van genade, (Efeze 3:1-9). Het is verbazend! Als men geen onderscheid maakt tussen Israël en de Gemeente, "die Zijn lichaam is", men dus ook geen onderscheid maakt tussen de komst van Christus op de Olijfberg en Zijn komst in de lucht voor de Gemeente.

HET NIET RECHT-SNIJDEN

VAN HET WOORD DER WAARHEID

Eén van de redenen en misschien wel de belangrijkste, voor het feit, dat men de waarheid over de Gemeente, die elk moment teruggeroepen kan worden, niet meer aanvaardt of helemaal niet kent, is dat men teksten uit zijn verband haalt. Men leest graag waarheden in andere Bijbelgedeelten, waarvan de apostel Paulus duidelijk zegt, dat zij geheim waren en als eerste aan hem geopenbaard zijn. Het resultaat hiervan is, dat men noch de bediening van Paulus, noch de hoop van de Gemeente erkent. Onthoud, dat de komst van Christus op de Olijfberg te maken heeft met Gods profetische plan met Israël en de volkeren; en dat de GEZEGENDE HOOP nl. de opname van de Gemeente, onze hoop is. Het volgende Schriftgedeelte is daar een goed voorbeeld van:

"Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben. En waar Ik heenga, weet gij, en de weg weet gij. Thomas zeide tot Hem: Heere, wij weten niet, waar Gij heengaat; en hoe kunnen wij de weg weten? Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij." (Johannes 14:1-6)

Men leert, dat de Here in de voorgaande tekst Zijn discipelen bemoedigt met de hemelse hoop. Het is onze overtuiging, dat dit gedeelte helemaal niet over de hemelse hoop gaat. De schrijver gelooft en leert, dat de gelovige geest van de mens na zijn dood, naar de Here gaat, (II Kor.5:1-4).

Onthoud het volgende: Het Evangelie van Johannes spreekt over het Koninkrijks-Evangelie, waarin Israël en de volkeren een aardse hoop hebben en geen hemelse. (zie Matth. 5:5). Ook het "Onze Vader" laat dit duidelijk zien, (Matth. 6:10). Maar wat is dan, zoals de Here zei: "Het huis Mijns Vaders"? Het gaat hier in ieder geval niet over de hemel. Onze Here kwam niet naar deze aarde om Israël naar de hemel te nemen, maar om het hemelse Koninkrijk voor een periode van duizend jaar op deze aarde te vestigen. Verschillende Schriftgedeeltes laten ons duidelijk zien dat Hij, toen de Here zei: "Mijns Vaders huis", daarmee de tempel bedoelde.

"En Hij zeide tot hen, die de duiven verkochten: Neemt deze dingen van hier weg; maakt niet het huis Mijns Vaders tot een huis van koophandel. En Zijn discipelen werden indachtig, dat er geschreven is: De ijver van Uw huis heeft mij verslonden." (Johannes 2:16,17) "Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven beter dan van de zonen en van de dochters; een eeuwige naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden." (Jesaja 56:5, zie ook Ezechiël 42:13,14).

Onze Here was nl. op weg naar Jeruzalem, (Luk. 19:11) om aan het kruis te sterven en later uit de doden op te staan. Ook voor de Jood is het kruis de enige manier om plaats te hebben in het Koninkrijk. Niemand komt tot de Vader, Jood of niet-Jood, zonder de weg die Christus heeft voorbereid. Hij ging dus naar Jeruzalem om aan het kruis, door middel van Zijn bloed, een plaats in het Koninkrijk te bereiden. En als Hij terug komt, neemt Hij hen mee naar Zijn Koninkrijk, (Matth. 19:28).

DE ENE WEL, DE ANDERE NIET

"En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, also zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot de dag, op welke Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam, en verloor ze allen. Evenzo ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; Maar op de dag, op welke Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer van de hemel, en verloor ze allen.

Evenzo zal het zijn in de dag, op welke de Zoon des mensen geopenbaard zal worden; In die zelfde dag, wie op het dak zal zijn, en zijn huisraad in huis, die kome niet af, om het weg te nemen; en wie op de akker zijn zal, die kere evenzo niet naar dat, wat achter is. Gedenkt aan de vrouw van Lot. Zo wie zijn leven zal zoeken te behouden, die zal het verliezen; en zo wie het zal verliezen, die zal het in het leven behouden. Ik zeg u: In die nacht zullen twee op een bed zijn; de een zal aangenomen, en de ander zal verlaten worden.

Twee vrouwen zullen tesamen malen; de ene zal aangenomen, en de andere zal verlaten worden. Twee zullen op de akker zijn; de een zal aangenomen,

en de ander zal verlaten worden. En zij antwoordden en zeiden tot Hem: Waar, Heere? En Hij zeide tot hen: Waar het lichaam is, aldaar zullen de arenden vergaderd worden." (Lukas 17:26-37)

Waarom geloven Bijbel-gelovige Christenen in mindere mate in de wonderbare waarheid van "onze zalig hoop" of "onze toevergadering tot de Here" ook wel "de opname van de Gemeente" genaamd. De reden hiervoor is nogmaals, dat Bijbelleraars gedurende een lange tijd de onjuiste Schriften hebben gebruikt om deze waarheid te leren. Met andere woorden, men heeft het Woord niet recht gesneden.

Hoe kan men vanuit het evangelie van Lukas over de opname van de Gemeente prediken, terwijl Paulus heel duidelijk over een verborgenheid spreekt, die bij God geheim gehouden was en als eerste aan hem is geopenbaard. De schrijvers van de vier evangelieën wisten er niets over, het was hun hoop ook niet! De hoop van Israël is op aarde, nl. het Koninkrijk. Wij, de Gemeente, "Die zijn Lichaam is", verwachten de Here in de wolken te ontmoeten.

Spreekt het hiervoor genoemde Schriftgedeelte eigenlijk over de opname van de Gemeente? Wij denken van niet! Men valt over het algemeen over het woord **AANGENOMEN** en **VERLATEN**. Het Griekse woord voor **AANGENOMEN** (PARALAMBANO) betekent gewoon: NEMEN. Wij moeten ons eerst afvragen, waar gaan de mensen naar toe die aangenomen worden? De Schrift geeft het juiste antwoord.

Zoals in de dagen van NOACH en LOT. Dit is de sleutel om te begrijpen wie **AANGENOMEN** is en waar hij naar toe gaat. Lees de Schrift een paar keer door en onthoud: Dat, als de Here komt, het net zo wordt als in de dagen van NOACH en LOT. De goddeloze of de onrechtvaardige zal tot het oordeel weggenomen worden en de rechtvaardige zal blijven om de aarde te beërven. (Matth. 5:5, Psalm 37:10,29,34)

Hoe kan men uit bovenstaande teksten over de opname van de Gemeente leren, terwijl de Here in ons geval, komt om GELOVIGEN weg te nemen; de goddelozen blijven. In de dagen van NOACH en LOT was dit precies andersom.

DE VOLGORDE

"Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar een ieder in zijn orde: de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst. Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en de Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij te niet gedaan zal hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht". (I Kor. 15:22-24)

In de profetische Schriften wordt over drie soorten opstanding gesproken. In hoofdstuk 15 van zijn eerste brief aan de Korintiërs, behandelt de apostel het vraagstuk rond de opstanding. In zijn dagen waren er ook al mensen, die niet in de werkelijke opstanding geloofden. Zonder opstanding is ons geloof echter dood. Wij kunnen dan beter gaan eten en drinken. Maar we moeten wel onderscheid maken tussen de verschillende soorten opstanding. De eerste opstanding was toen Christus uit de doden opstond. De tweede opstanding zal plaatsvinden als Christus naar deze aarde zal komen, aan het begin van het duizendjarig vreedrijk, (Openbaring 20:5,6). De derde opstanding zal plaatsvinden na het duizendjarig vreedrijk, (Openbaring 20:11-15).

HET GEHEIM

"Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beërven kunnen, en de verderfelijheid beërft de onverderfelijheid niet. Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden". (I Korinthe 15:50-52)

De apostel Paulus gebruikt verscheidene keren in de Schrift de term "of weet gij niet" (Rom. 6:3; I Kor. 3:16; 5:6). In verband met de bedeling van genade, die al bijna 2000 jaar aan de gang is, schrijft hij: "Indien gij maar gehoord hebt". (Efeze 3:1,2) De student van het Woord, die bekend is met de bedeling van genade, is ook bekend met de waarheid omtrent onze hoop, nl. het geheim van onze toevergadering met de Here. In beide gevallen, zowel met Israël, (Hosea 4:6) als met "de Gemeente, die zijn lichaam is", (o.a. Gal. 3:1) is tekort aan kennis de oorzaak voor verdeeldheid en verwarring onder Gods kinderen.

Er wordt alleen in de brieven van Paulus gesproken over gelovigen, die in een ogenblik veranderd worden. Let op, dat de bazuin van I Kor. 15:51 een andere bazuin is dan die, waar over gesproken wordt in Openbaring 11:15-19. Laten wij niet doen als vele mensen, die, het geheim zoals het aan de apostel Paulus is geopenbaard, vermengen met de openbaring van Johannes op Patmos voor Israël en de wereld.

WANNEER

"Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijft. Want gij weet zelf zeer wel, dat de dag des Heeren also zal komen, gelijk een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvluchten; Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou overvallen. Gij zijt allen kinderen van het licht, en kinderen van de dag; wij zijn niet van de nacht, noch van de duisternis.

Zo laat ons dan niet slapen, zoals de anderen, maar laat ons waken, en nuchter zijn. Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken; Maar wij, die van de dag zijn, laat ons nuchter zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en tot een helm, de hoop der zaligheid. Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onze Heere Jezus Christus; Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, tezamen met Hem leven zouden."

(I Thessalonicensen 5:1-10)

Er heerst veel verdeeldheid onder Gods kinderen over het tijdstip wanneer de Gemeente opgenomen zal worden. Hoe zullen wij de eenheid van de Geest kunnen bewaren m.b.t. de "EEN HOOP", (Ef. 4:4) wanneer de éne gelovige naar Sion kijkt en de andere naar boven. Wanneer de éne de Here elk moment verwacht en de andere pas na de periode van zeven jaar verdrukking, (Matth. 24:21). In de praktijk heeft men dit opgelost door niet te praten over fundamentele dingen. Ze zeggen: "Laten wij praten over de dingen, waarover wij het wel eens zijn".

Merk op, dat de apostel Paulus in zijn eerste brief aan de Thessalonicensen

verschillende termen gebruikt en duidelijk maakt waarin leden van het lichaam van Christus zich onderscheiden. Hij hoeft hen niet te schrijven over het tijdstip van de komst van Christus. (vers 1) De reden hiervoor is dat onze hoop niet aan tijd gebonden is. Wanneer wij over de terugkomst, of de dag des Heren spreken, dan zijn de uiterlijke tekenen van groot belang, (zie o.a. Matth. 24:32,33).

Wij horen vaak, dat men over de zondag als de dag des Heren spreekt. Het is een grote blindheid om te denken, dat God wekelijks zijn oordeel uitoefent. (Jes 2:12; 13:6,9, Jer. 46:10 Hand.2:20)

Let op het afwisselend gebruik van de woorden **"ZIJ"** en **"WIJ"**. (vers 3,4). **DE DAG DES HEREN** is een profetische gebeurtenis en geen onderdeel van het geheimenis, dat aan de apostel Paulus is geopenbaard.

God zegt in Zijn Woord tot de leden van het Lichaam van Christus, dat wij niet tot toorn gesteld zijn! (vers 9; Rom 5:9). Er zijn altijd mensen, die zeggen dat het verhaal over de Gemeente, die wordt opgenomen, een westerse voorziening is van mensen die geen verdrukking mee willen maken. Is dat echt zo? Deze schrijver is van mening, dat de Gemeente ook in de huidige bedeling wordt verdrukt. In Nederland hebben wij meer geestelijke verdrukking, terwijl in ander werelddelen veel van Gods kinderen met hun leven betalen voor het geloof. Gode zij dank, dat de tegenwoordige verdrukking niet datgene is, waar de Here in Matth. 24 over sprak.

DE GEMEENTE DIE IN HET MIDDEN STAAT

"En wij bidden u, broeders, door de toekomst van onze Heere Jezus Christus, en onze toevergadering tot Hem, Dat gij niet haastig bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande was." (II Thessalonicensen 2:1,2)

Waarschijnlijk werd in de dagen van de apostel Paulus ook veel gespeculeerd over het tijdstip, waarop de Here terug zou komen. Merk op, dat er ook in onze dagen mensen zijn, die na elke gebeurtenis in de wereld aanwijzingen zien dat het einde is gekomen. Het doet ons denken aan de afgelopen Golfoorlog en hoe men toen zei: "Zie je, de hemel is donker". (Hand. 2:19) De oorlog is allang voorbij en de Here is er nog niet. De apostel waarschuwt ons tegen de talrijke

valse berichten, die dagelijks op ons afkomen. Berichten, die niet meer dan onzekerheid en onduidelijkheid brengen. De apostel richt zijn woorden ook tot die groep mensen, die menen een bericht van God via een visioen te hebben ontvangen "...noch door geest...". Luister niet naar die beiden. De apostel roept de gelovige op om het juiste antwoord in zijn brieven te zoeken.

Het feit, dat weinig mensen het woord der waarheid recht-snijden en de aparte bediening van de apostel Paulus niet onderscheiden, heeft ertoe geleid, dat men in eerste instantie naar het boek OPENBARING grijpt. Ten tweede zoekt men eerder naar de tekenen van de laatste dagen, zoals de apostel Petrus verkondigde, en niet naar de apostel Paulus onder de bedeling van genade, (zie Handelingen, Mattheüs, I en II Timotheüs). Wanneer wij over de laatste dagen spreken, moeten wij onszelf altijd afvragen: "WELKE?"; die van het profetische plan, of die van de bedeling van genade.

"Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs; Die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, also dat hij in de tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is." (II Thessalonicensen 2:3)

Waarom verwachten wij de dag des Heren niet elk moment? De apostel geeft zelf de volgorde aan! Eerst komt de AFVAL. Maar er is al een grote afval, beweert men. Mensen gaan niet meer naar de kerk en er is natuurlijk ook een grote morele verloedering. Dat is echter niet de afval, waarover de apostel spreekt. Het Griekse woord voor afval **"APOSTASIA"** betekent gewoon **"VERLATEN"**. Eerst zal de huidige Gemeente de aarde verlaten, dan zal de antichrist geopenbaard worden en vervolgens zal de dag des Heren komen.

"Gedenkt gij niet, dat ik, nog bij u zijnde, u deze dingen gezegd heb? En nu, wat hem weerhoudt, weet gij, opdat hij geopenbaard worde op zijn eigen tijd. Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt reeds gewerkt; alleen, Die hem nu weerhoudt, Die zal hem weerhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden. En alsdan zal de ongerechtige geopenbaard worden, die de Heere verdelgen zal door de Geest Zijnsmonds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;" (II Thessalonicensen 2:5-9)

Wij zien en weten dat de wetteloosheid steeds meer toeneemt. Maar er is iets, dat nog steeds alles **WEERHOUD**. Anders had God zijn wraak allang op de wereld

doen komen. Het geheimenis van godzaligheid (I Tim. 3:16) n.l. de Gemeente die Zijn lichaam is, houdt alles tegen. Kunt u zich voorstellen wat een duisternis over de wereld zal komen, wanneer de Gemeente is weggenomen?

HOE

"Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van hen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de anderen, die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, also zal God ook hen, die ontslapen zijn in Jezus, weerbrenge met Hem. Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen hen, die ontslapen zijn. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods neerdalen van de hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht; en also zullen wij altijd met de Heere wezen. Zo dan, vertroost elkander met deze woorden." (I Thessalonicensen 4:13-18)

Men vraagt zich af hoe de opname in z'n werk zal gaan. Er zijn boeken over geschreven en er is zelfs een film over gemaakt. Men vraagt zich af hoe het zal zijn wanneer bijv. een gelovige piloot, tijdens zijn werk zal worden opgenomen. Onze nieuwsgierigheid zal niet altijd beantwoord worden. Het is vaak ook vanwege ongeloof en het verlangen om tekenen te zien, dat velen de waarheid van de opname van de Gemeente niet hebben aanvaard. De manier waarop de opname zal plaatsvinden, zoals door de apostel is beschreven, bevredigt misschien niet onze nieuwsgierigheid, maar geeft ons wel voldoende informatie over hoe het zal zijn.

Geachte lezer, de boodschap is eenvoudig. Ongeveer 1900 jaar geleden, na de kruisiging en de opstanding van onze Here en Heiland Jezus Christus, heeft de Here met de roeping van de apostel Paulus, een nieuw Bijbels tijdperk ingelast, nl. de bedeling van genade, (Ef. 3:1-9). God heeft ook al die tijd een nieuwe groep mensen voor Zijn glorie vergaderd. De Gemeente, Joden en heidenen in één lichaam. Gedurende de eeuwen waren Gods gezanten (ambassadeurs, II Kor. 5:20) bezig om het goede nieuws over Gods genade en het volbrachte werk aan het kruis, te verkondigen. Voordat de Here verder gaat met Zijn plan voor Israël en de volkeren, roept Hij de Gemeente terug, omdat haar positie in de hemel is.

Wij zijn hier gezanten, vreemdelingen op andermans terrein."Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus; Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat het gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelf kan onderwerpen." (Filipensen 3:20,21)

DE TROON VAN GENADE

"Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden, om geholpen te worden ter bekwamer tijd." (Hebreeën 4:16)

De schrijver van de brief aan de Hebreeën, roept het volk op, om naar de troon van Gods genade te gaan. Wij, de leden van de huidige Gemeente, "het lichaam van Christus" zitten al op die troon, en behoren als zodanig de betekenis ervan te kennen.

Er zijn ongetwijfeld verschillende redenen op te noemen waardoor een Bijbelgelovige Gods rijkdom van genade slechts ten dele kent. In veel gevallen komt het erop neer dat het niet ten volle wordt verkondigd, of dat men slechts ten dele, de bedeling van Gods genade onderscheidt. Wist u dat er genade bestaat voor behoudenis, genade voor dienst, dienen, leren, leven, geven, lijden, afscheid nemen en sterven?

"Om deze oorzaak ben ik Paulus de gevangene van Christus Jezus, voor u, die heidenen zijt. Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u; Dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid, (gelijk ik met weinige woorden te voren geschreven heb; Waaraan gij, dit lezende, kunt bemerken mijn wetenschap, in deze verborgenheid van Christus), Welke in andere eeuwen de kinderen der mensen niet is bekend gemaakt, gelijk zij nu is geopenbaard aan Zijn heilige apostelen en profeten, door de Geest; Namelijk dat de heidenen medeërfgenenamen zijn, en van hetzelfde lichaam, en mededeelgenoten van Zijn belofte in Christus, door het Evangelie," (Efeze 3:1-6).

De bedeling van Gods genade werd éérst aan de apostel Paulus geopenbaard; het houdt de rijkdom van Gods genade in Christus Jezus in. Wij willen niet zeggen, dat de apostel Paulus de enige is die over genade sprak, maar wel degene, die er het meest over schreef (87 keer). De apostel schreef niet zomaar over genade, maar verkondigde ten volle het tijdperk dat "de bedeling van Gods genade" genoemd wordt. Een tijdperk waarin God Zijn genade bekend maakt.

GENADE OM BEHOUDEN TE WORDEN

"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme." (Efeze 2:8,9)
"Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen;" (II Timotheüs 1:9). "Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen." (Titus 2:11)

Zoals al eerder het geval was, heeft God ook in deze tijd voor een manier gezorgd, waardoor de mens behouden kan worden. God is degene die door Zijn genade, zondige mensen zalig verklaart. De religieuze mens probeert zelf de weg naar God te bereiken. Ook onder degenen die zich Bijbel-gelovigen noemen, is het eigen initiatief groot. De één hangt aan de besnijdenis, de andere aan de ceremonie van waterdoop. God zegt dat we in deze tijd alléén door **Genade**, uit **Geloof**, (Efeze 2:8,9) behouden kunnen worden. De genade bestaat daaruit, dat God in Zijn grote liefde Zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven, Die aan het kruis voor ons allen de dood smaken zou, en voor onze rechtvaardigheid uit de doden zou opstaan. Het enige wat ons met deze genade kan verbinden, is het geloof. **BEHOUDENIS** ontstaat alleen uit genade, door het geloof **NIETS MEER EN NIETS MINDER**.

Niet door het geloof en dan nog "de tien geboden houden". Niet door geloof en dan nog "goede werken doen". Niet door geloof en dan nog "gedoopt worden". Niet door geloof en dan nog "lid zijn van een kerk" het is alleen:

"GELOOF IN DE HERE JEZUS CHRISTUS EN GIJ ZULT ZALIG WORDEN..." "Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord DES GELOOFS dat wij prediken. Namelijk, indien gij **MET UW MOND ZULT BELIJDEN DE HEERE JEZUS, EN MET UW HART GELOVEN, DAT GOD HEM UIT DE DODEN OPGEWEKT HEEFT**, zo zult GIJ ZALIG WORDEN. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid." (Romeinen 10:8-10)

GENADE VOOR SPECIALE BEDIENING

Bovengenoemde genade, werd aan één bepaalde man gegeven. Een man die ook een speciale bediening had. In Handelingen 20:24 zegt de apostel: **"...en de**

dienst, welke ik van de Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods." Voor zijn bekering, was de apostel Paulus een **godslasteraar, een vervolger en een verdrukker**. Geen onderwereld figuur, maar een religieus man die ijver voor God had, maar zonder kennis. Vanuit deze ijver vervolgde hij al degenen die in de naam van Jezus Christus geloofden.

"En ik dank Hem, Die mij bekrachtigd heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij getrouw geacht heeft, mij in de bediening gesteld hebbende;...Doch de genade van onze Heere is zeer overvloedig geweest, met geloof en liefde, die er is in Christus Jezus." (I Timotheüs 1:12-14)

De apostel Paulus, is door Gods genade geroepen. Genade is een gift voor iemand, die dat helemaal niet verdiend heeft. De apostel Paulus was een man, die heel zijn leven werkte om God te behagen. Die man kreeg ook een aparte bediening, namelijk de verkondiging van Christus' werk aan het kruis, onder de heidenen. De individuele Jood en heiden, kan door het geloof in de kruisiging en opstanding van Jezus Christus behouden worden. De apostel Paulus, die boven vele anderen in zijn godsdienst was, heeft een speciale opdracht gekregen, om Gods genade-evangelie te betuigen.

"Maar ik heb u eensdeels te stoutmoediger geschreven, broeders, u als weer dit indachtig makende, om de genade, die mij door God gegeven is; Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende..." (Romeinen 15:15,16). **"Want ik ben de minste van de apostelen, die niet waardig ben een apostel genaamd te worden, daarom dat ik de gemeente Gods vervolgd heb. Doch door de genade Gods ben ik, wat ik ben; en Zijn genade, die aan mij bewezen is, is niet ijdel geweest, maar ik heb overvloediger gearbeid dan zij allen; doch niet ik, maar de genade Gods, Die met mij is."** (I Korinthe 15:9,10)

GENADE VOOR HET DIENEN

De natuurlijke mens, die behouden is, heeft wederom genade nodig, om de Here te kunnen dienen. Wij hebben het niet zo zeer over menselijk talent, maar over Gods genade in het uitdelen van gaven aan Zijn kinderen.

"Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een ieder, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot

matigheid, zoals God een ieder de mate des geloofs gedeeld heeft. Want gelijk wij in één lichaam vele leden hebben, en de leden alle niet dezelfde werking hebben; Alzo zijn wij velen één lichaam in Christus, maar elkeen zijn wij elkanders leden. Hebbende nu verscheiden gaven, naar de **GENADE, die ons gegeven is, Zo laat ons die gaven besteden, hetzij profetie, naar de mate des geloofs; hetzij bediening, in het bedienen; hetzij die leert, in het leren; Hetzij die vermaant, in het vermanen; die uitdeelt, in eenvoudigheid; die een voorstander is, in naarstigheid; die barmhartigheid doet, in blijmoedigheid.**" (Romeinen 12:3-8) **"Maar aan elk van ons is de genade gegeven, naar de maat van de gave van Christus."** (Efeze 4:7)

Genade is een gift van barmhartigheid; goedheid voor iemand, die het helemaal niet verdiend heeft. Onze behoudenis is dankzij Gods genade tot stand gekomen, en nu krijgen wij ook uit genade gaven, om God te kunnen dienen, en anderen op te bouwen.

Er wordt vaak gezegd "hij is een begaafd man" of "zij heeft een gave". Veel van Gods kinderen zijn ook talentvolle mensen. Sommigen zijn goed opgeleid, terwijl anderen goed kunnen spreken. Er zijn mensen die rijk geboren zijn, en anderen die niets hebben.

Bemerkt dat bovengenoemde gaven door God zijn gegeven, uit Zijn genade en niet vanuit onze natuurlijke postie. De goddelijke gaven zijn niet te koop, of door een opleiding te verkrijgen. Het is alleen door het geloof: **"Dat niemand zal roemen"**.

GENADE OM TE LEREN

"Want de ZALIGMAKENDE GENADE Gods is verschenen aan alle mensen. En ONDERWIJST ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;" (Titus 2:11,12).

Wij hebben gezien, hoe de mens eerst door Gods genade gered kan worden, en later, als gelovige, door Gods genade gaven ontvangt. Laten wij niet vergeten, dat Gods genade ons ook leert. Gedurende honderden jaren leerde de wet van Mozes het volk Israël, hoe zij moesten leven. Hoe zij zichzelf apart moesten houden, in een wereld die Gods wegen niet kende. Maar wij, leden van de gemeente "het lichaam van Christus" worden geleerd door Gods genade.

De apostel Paulus schrijft, meer dan een andere Bijbelschrijver, over de wandel van de gelovigen. Niet op basis van "moeten" of "gij zult doen" maar van Gods genade en "wandel als geliefde kinderen" (Efeze 5:1). Wij worden niet geleid door de wet die Mozes kreeg, maar door de wet van de Geest.

Geachte lezer, een zogenaamd christelijk leven, is nog geen garantie dat het Gods Geest en Gods Woord zijn die u leiden. "GELOOF KOMT DOOR HET HOREN EN HOREN DOOR GODS WOORD". Niet voor niets vermaant de apostel Paulus Timotheüs, om gesterkt te worden in de genade (II Timotheüs 2:1). De brieven van de apostel, bevatten de instructies, waarnaar u en ik behoren te leven. Maar God rekent in Zijn genade, onze zwakheden en tekortkomingen niet toe, omdat "Christus ons al vergeven heeft" (Efeze 1:7). Helaas leven veel mensen volgens menselijke tradities, en niet volgens Christus. Hoe vaak oordelen mensen zichzelf, omdat zij niet voldeden aan één eis door hun kerk gesteld, en niet naar het woord van genade.

Wilt u Gods genade in uw leven ervaren? Neem door geloof uw positie in Christus Jezus aan (Efeze 1:1-7, Kolossensen 2:9-17). Bestudeer uw Bijbel. Laat u zich door Gods genade leren, of door mensen? Menselijk traditie kent geen genade, God echter wel. Daarom is het onderwerp **"genade die leert"** van groot belang voor u en mij.

GENADE VOOR HET LEVEN

Om te leven zoals God het van ons verwacht, hebben wij zeer zeker genade nodig. **"Gij dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade, die in Christus Jezus is;"** (II Timotheüs 2:1).

De boodschap van deze schrift is met andere woorden "Laat Gods genade u bekrachtigen"! De schrift is meer dan "wordt sterk in de genade" en luidt: "wordt gesterkt", laat de genade van God het werk doen. God verwacht van ons, dat wij in overeenkomst met Zijn maatstaven zullen leven. Dat wij in de Geest zullen wandelen, en niet naar de begeerlijkheid van het vlees (Galaten 5:16). Hoe kan zo iets tot stand komen? Het antwoord is, ALLEEN door JEZUS CHRISTUS. De vraag is of wij bereid zijn Gods genade in ons leven te laat werken, zodat wij ook in de Geest zullen wandelen.

Sommige Bijbel-gelovigen denken, dat zij gesterkt kunnen worden door de wet die Mozes kreeg (zie Romeinen 3:20), of door hun eigen goede werken. In beide gevallen is het antwoord: "NEE". Alléén Gods genade kan ons, als nieuwe schepping in Christus Jezus, bekrachtigen. "Uw woord zij te allen tijde in aangenaamheid, met zout besprengd, opdat gij moogt weten, hoe gij een ieder moet antwoorden." (Kolossensen 4:6) **"Geen vuile rede ga uit uw mond, maar zo er enige goede rede is tot nuttige stichting, opdat zij genade geve aan hen, die ze horen. EN BEDROEFT DE HEILIGE GEEST GODS NIET, DOOR WELKE GIJ VERZEGELD ZIJT TOT DE DAG DER VERLOSSING."** (Efeze 4:29)

De brieven van de apostel Paulus bevatten voldoende geestelijke richtlijnen voor ons dagelijks leven. De reden om aan deze richtlijnen te voldoen, is niet meer om een postie bij God te bereiken, maar omdat wij door Gods genade, deze positie al hebben verkregen (Efeze 1:1-7). Ook niet als voorwaarde om vergeving te ontvangen, **"Maar weest jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijk ook God IN CHRISTUS U VERGEVEN HEEFT."** (Efeze 4:32)

Ziet u tot hoe ver Gods genade ons kan bereiken? Niet alleen tot behoudenis, maar op elk moment van ons dagelijks leven. God is Degene Die ons leert en bekrachtigt en al onze zwakheden vergeeft.

GENADE OM TE GEVEN

Tegenwoordig wordt ons vaak gevraagd om geld aan allerlei activiteiten op Bijbels gebied te geven. De Bijbel spreekt over twee manieren om geld te geven: volgens de wet, en naar de genade Gods. Een tiende van uw totale inkomsten **TOEN**. En uw hele leven **NU**.

"En zie, aan de kinderen van Levi heb Ik alle tienden in Israël tot een erfenis gegeven, voor hun dienst, die zij bedienen, de dienst van de tent der samenkomst." (Numeri 18:21)

De opdracht om een tiende te geven is niet volgens de bedeling van genade, maar een onderdeel van de wet die Mozes kreeg, voor het volk Israël. Er wordt ook niet van ons verlangd om al onze bezittingen te verkopen (Mattheüs 19:21; Handelingen 2:45) omdat wij niet leven onder de prediking van het Koninkrijk

op aarde. Wil dat dan zeggen dat wij niets behoeven te geven? Volstrekt niet! Wij doen dat graag, maar volgens Gods genade, en wat wij kunnen missen.

"Voorts maken wij u bekend, broeders, de genade van God, die in de gemeenten van Macedonië gegeven is... En zij deden niet alleen, gelijk wij gehoopt hadden, maar GAVEN ZICHZELF eerst aan de Heere en daarna aan ons, door de wil van God... Want indien te voren de volvaardigheid des gemoeds er is, zo is iemand aangenaam naar hetgeen hij heeft, niet naar hetgeen hij niet heeft... Een ieder doe, gelijk hij in zijn hart voorneemt; niet uit droefheid, of gedwongen...; (II Korinthe 8:1,5,12; 9:7).

Ook wanneer het geld voor het werk van de Here betreft, hebben wij genade nodig. Genade, om de gierigheid van onze zondige natuur te kunnen overwinnen. In deze tijd van onzekerheid, worden wij overspoeld, met allerlei financiële plannen om onze welvaart in de toekomst te verzekeren. Laten wij niet vergeten, dat Gods genade te allen tijde de bron van onze zekerheid blijft.

"En God is machtig alle genade overvloedig te doen zijn in u; opdat gij in alles te allen tijde, van alles voldoende hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn." (II Korinthe 9:8)

Wat een wonderbare genade, dat wij daardoor ook kunnen leren geven. Ten eerste mogen wij onszelf aan de Here geven en dan Zijn werk steunen. Als u nog niet behouden bent, probeer uw behoudenis niet met geld te verkrijgen. God wil niet uw geld hebben, maar eerst **U zelf**.

GENADE VOOR HET LIJDEN, AFSCHIED NEMEN, EN VOOR HET STERVEN

Wij hebben gezien, dat wij als gelovigen zonder genade, niet voor God kunnen leven. Uit genade begrijpen wij, hoe lief God ons heeft gehad, en ons heeft geaccepteerd zoals wij zijn. Wij behoren uit Zijn genade te leven, vanaf het moment dat wij behouden zijn, tot het moment, dat wij afscheid nemen van onze aardse tabernakel.

"Die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismoedig; vervolgd, doch niet daarin verlaten; neergeworpen, doch niet verdorven;... Want al deze dingen zijn om uwentwil, opdat de

vermenigvuldigde genade, door de dankzegging van velen, overvloedig worde ter heerlijkheid Gods." (II Korinthe 4:8,9,15)

Lijden voor het evangelie is niet gemakkelijk. In het leven van de apostel Paulus zien wij hoe Gods genade werkte, tijdens zijn lijden in de bediening, en tijdens zijn ziekte. In beide gevallen hebben wij boven alles, Gods genade nodig. Wanneer wij, zoals de apostel, ook voor het evangelie gaan staan, kunnen wij veel weerstand verwachten. Men hoort liever over **wet**, dan over **genade**. Om die reden schrijft de apostel de verschillende verdrukkingen die hij meemaakte (II Korinthe 11:24-28) en toch spreekt hij over **"VERMENIGVULDIGDE GENADE"**. Voor ons is het nogmaals een bewijs dat Gods genade niet eindigt bij onze behoudenis: **"Door Wie wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods. En niet alleen dit, maar wij roemen ook in de verdrukkingen, wetende, dat de verdrukking lijdzaamheid werkt; En de lijdzaamheid bevinding, en de bevinding hoop;"** (Romeinen 5:2-4).

Er is nog een ander gebied waarin wij, zoals de apostel, God danken voor Zijn genade, namelijk ziekte. God is machtig ons ook te genezen, maar dat gebeurt niet altijd. Wij kunnen wel altijd op Zijn genade vertrouwen. Toen de apostel vroeg voor bevrijding van de doorn in het vlees, was het goddelijke antwoord: **"...Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht."** (II Korinthe 12:9)

De schrijver kan hier gemakkelijk over schrijven, daar hij een gezond man is. Laten wij niet op onze gezondheid vertrouwen, maar op Gods genade, die voor eeuwig is en voor elke gelegenheid.

Wij willen de studie over genade afsluiten, met het onderwerp dat eigenlijk de kern van alles is. Gezien het feit dat leven op aarde tijdelijk is, zou een ieder zich af moeten vragen, wat er met hem na zijn sterven gaat gebeuren. Om na de dood aan het eeuwige leven met God te mogen deelnemen, hebben u en ik Christus nodig. Als een gelovige sterft, is het een gemis voor degenen die achterblijven. Zij die achterblijven, zullen dit gemis kunnen verwerken, als zij ook die hoop hebben, en op Gods genade vertrouwen.

U kunt ook dood zijn terwijl u nog leeft; namelijk geestelijk dood, omdat u eigenlijk nog niet met Christus bent opgestaan (Romeinen 6:5). Dood is ook de

oorzaak van zonde **"Want het loon van de zonde is de dood..."** Hoe denkt u, dat we het eeuwige leven kunnen verkrijgen? Niet door onze goede werken, of proberen goede christenen te zijn! **"...maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onze Heere."** (Romeinen 6:23)

Het is namelijk Gods Geest die bepaalt, of wij dood of levend zijn voor God. En zoals de mens zonder de geest dood is, zo is ook de mens zonder Gods Geest, dood voor God. **"Doch gij zijt niet in het vlees, maar in de Geest, indien tenminste de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe."** (Romeinen 8:9)

Er zijn veel mensen die spreken over "met de Here zijn" omdat de Here Jezus Christus hun hoop is. Op de verjaardag van een dame die 90 was geworden, wenste iemand haar "nog vele jaren". Het antwoord was "ik ben ziek en ik wens om heel gauw mijn ogen te mogen sluiten, en het volgende moment met de Here te zijn". Dat is het antwoord van iemand die WEL die éne hoop heeft. **"Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van hen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, ZOALS DE ANDEREN, DIE GEEN HOOP HEBBEN."**

(I Thessalonicensen 4:13). In de wereld is er vaak wanhoop, maar wij hebben een hoop, in Jezus Christus, onze Here, (Romeinen 6:23).

Tenslotte, ook als het gaat over leven en dood, heeft God Zijn liefde aan ons betoond. Wij worden door GODS GENADE behouden en bekrachtigd. Naar wie gaat de roem? Efeze 2:8,9 leert ons: **"Niet uit de werken, opdat niemand roeme."** Het is God die het begon in ons leven, én die het eindigt.
